

OPINIÓ

La sentència de “la manada” ha confirmat les pitjors sospites que vam entreveure amb les notícies que transcendien de l’esdevenir del judici.

Aixó significa que la indignació social i feminista que va seguir la brutal agressió sexual a una noia de 18 anys durant els Sanfermines de 2016, mai va traspasar els murs opacs de la justícia.

Algunes decisions dels magistrats a la vista oral van ser descoratjadores, com que el Tribunal acceptés com a prova un informe de detectius sobre la vida de la jove agredida, un seguiment humiliant per la noia, que no hagués estat admès en cap altre tipus de delictes, un judici paral·lel que jutja el comportament de la dona, abans, durant i després de l’agressió, com si ella fos l’acusada i hagués de certificar que la seva vida post violació va ser de recolliment i de pena. Alhora, l’Audiència Provincial de Navarra no va admetre els missatges dels acusats anteriors als fets, missatges que parlaven de drogar i violar altres dones, continguts detestables que no han sortit a la llum pública, pura broma front al què feia una noia de 18 anys setmanes després de ser agredida sexualment i penetrada repetidament i col·lectivament per via bucal, vaginal i anal.

Hi ha alternatives

Escrit per Marisa Fernández Gálvez, advocada
dijous, 3 de maig de 2018 14:11

La samarreta que la noia va dur amb el lema “hagas lo que hagas, quítate las bragas”, ha estat utilitzada de forma infame pel magistrat del vot particular, vot complaent amb els violadors: camp obert amb una dona que no segueix els estereotips establerts pel seu gènere i que utilitza un llenguatge verbal i no verbal viu, jove, transgressor; desconegut i perillós per als magistrats. Amb aquest lema a la samarreta, l'íncit magistrat va deduir que tot i que les imatges dels vídeos no mostraven cap plaer de la noia, el que suggerien els seus gestos, expressions i sons era excitació sexual. Humiliant.

La sentència relata evidències i certeses suficients per establir que cinc homes van utilitzar la seva força per anul·lar la llibertat de una dona i vulnerar el seu cos que, com sabem, és propietat masculina; que la van violar en grup diverses vegades i que van divulgar els fets a altres homes, perquè també, com sabem, la violació de les dones és un llenguatge masculí que demostra a altres homes com se n'és de capaç de dominar, violentar i apropiar-se del cos de les dones.

Potser és necessari canviar les lleis, fer alguns ajustos, adequar-les al Conveni d'Istanbul, però les fugides endavant dels canvis legislatius no poden encobrir que amb les lleis vigents (Codi Penal, Estatut de la Víctima, etc.) es podia haver dictat una sentència diferent, perquè les lleis no són un conjunt de mesures inamovibles que només permetin una única interpretació, i les decisions judicials tampoc no són mai una interpretació mecànica de les lleis. Les normes per si soles no tenen un efecte transformador de la realitat si no hi ha canvis estructurals, voluntat política, pràctiques diferents i s'hi esmercen recursos. Es fa imprescindible la formació en perspectiva de gènere per tota la judicatura, formació en la igualtat i la diferència, formació continuada i obligatòria, i d'això no se'n parla perquè s'atribueix a les lleis un efecte demiúrgic.

Canviar el biaix androcèntric del Dret no és fàcil, perquè el problema no és només que una llei sigui sexista, sinó que el llenguatge, el mètode jurídic o les pràctiques d'aplicació de la llei tinguin elements que afavoreixin o amaguin una jerarquia sexual patriarcal.

Tanmateix, hi ha alternatives: la justícia al servei de les dones, la justícia al servei de les persones. Les violències sexuals reforcen la subordinació de les dones i ens afecten col·lectivament perquè marquen les seves víctimes d'una manera superior a altres formes de violència, i el Dret Penal no hauria de servir únicament per perseguir els agressors i castigar-los, sinó per facilitar l'accés de les dones a la justícia, per reconèixer socialment els danys que han sofert, per imposar la força de la veritat, per reparar totes i cada una de les àrees danyades a la dona i per restablir totes les seves capacitats i les potencialitats que la violència sexual els hagi pogut minvar.